

Иоанъ заспалъ, изморенъ отъ мъчителни мисли. Той чулъ въ съня си гласъ, който казвалъ:

— Благословенъ да бжде Богъ, защото следната нощъ смирениятъ Иоанъ не ще се покрие съ това одеяло, но бедни ще се облѣкатъ отъ неговата цена...

Когато настъпилъ деньтъ, Иоанъ пратилъ да продадатъ одеялото. Съ полученитѣ пари искалъ да купи дрехи за беднитѣ.

Когато продавали одеялото, случилъ се на тържището сжщия оня велможа, който го билъ подарилъ на блажения. Неможейки да проумѣе защо се продава одеялото, той го

купилъ и пакъ го изпратилъ на Иоана, като молѣлъ да го задържи за своя употреба. Светията получили пари и одеялото и пакъ пратилъ да го продаватъ. Случило се, че велможата и тоя пжтъ видѣлъ продажбата, купилъ го и повторно го пратилъ на Иоана съ гореща молба самъ той да се покрива съ одеялото. Иоанъ трети пжтъ пратилъ да го продадатъ, но пакъ се случило сжщото: велможата купилъ одеялото и го пратилъ на светията...

Така св. Иоанъ получилъ много пари отъ велможата и съ тѣхъ много бедни облѣкалъ и нахранилъ.

Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и Азъ ще ви успокоя! (Мат. 11:29)

Орачъ и просякъ.

(Народна приказка)

Пжтувалъ просякъ, изнемошялъ и окжсанъ, дълго пжтувалъ и се уморилъ. Видѣлъ той по едно време орачъ, че оре малка нивица. Поспрѣлъ

се просякътъ и почналъ да моли:

— Помòзи Богъ, орачо! Три дена хлѣбъ не съмъ вкусилъ... Три дена бродя, безъ покривъ